

за да опредѣли теченіе на время-то.

Отъ какъ ѣе чловѣкъ обрѣнѣлъ вниманіе-то си на слѣнце-то забѣлѣжилъ ѣе че то тече двоіако, и начяло-то и сврѣшаніе-то на това теченіе не може да ся отличи а съвпада така гдѣто крайтъ става и начяло, и слѣдователно въ природѣтъ това теченіе нѣмани начяло ни край, а непрестанно ся повтаря, всѣкогы редовно сиречь нити ся ускорява нити ся въспира.

Едно-то отъ тѣя два направленія на теченіе-то слѣнчево ѣе годишно и то произвожда различни-ти времена на годинѣтъ; друго-то ѣе дневно и прави день-тъ и ношъ-тъ. Години-ти и времена-та на годинѣтъ, дни-ти и ноши-ти сѣ ѣе естественни-ти чѣсти на врѣмя-то кои-то можѣтъ да бѣдѣтъ мѣрка за да ся измѣри всѣко друго время.

Какво-то слѣнце-то така и мѣсець-тъ има двоіако теченіе, ѣедно около земѣтъ въ 24 чѣса, а друго по зодиѣкалный-тъ кругъ, за коіе-то му ѣе потрѣбно около 30 дена. И въ това теченіе той измѣня образъ-тъ си чѣтыре пѣты, това теченіе може да бѣде и то мѣрка на врѣмя-то.

Ето оныя мѣрки, кои-то ни ѣе посочила сама-та природа за лѣтосчисленіе-то и врѣмеизмѣреніе-то; нѣ природа-та не ни ѣе показала гдѣ поченова теченіе-то на тѣя свѣтила и гдѣ ся сврѣша трѣбѣ ли да поченемъ день-тъ отъ истокъ или отъ заходъ на слѣнце-то или отъ срѣдѣтъ.